

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.
Den 18. marts 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 3. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 563 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 563 (alm. del)

I Bekendtgørelse for støj fra vindmøller er angivet en grænse på 20 dB for lavfrekvent støj. Ministeren bedes redegøre for, om bekendtgørelsen sikrer, at naboer til vindmøller opsat efter 2011 aldrig kan opleve eller måle mere end 20 dB lavfrekvent støj fra disse vindmøller?

Svar

Overgangsbestemmelserne i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller betyder, at grænseværdien på 20 dB for lavfrekvent støj ikke gælder for vindmøller, der er anmeldt eller sat i drift før den 1. januar 2012. Der kan således være vindmøller, der er anmeldt før den 1. januar 2012, men opsat efter denne dato, der ikke er omfattet af grænseværdien på 20 dB.

Støjgrænserne for vindmøller gælder under de forudsætninger, der er fastsat i vindmøllebekendtgørelsen. Det gælder for alle typer af støjgrænser, at de er fastsat for en række definerede betingelser – eksempelvis meteorologiske og aktivitetsmæssige betingelser - således at det er muligt at skabe reproducerbare måleresultater og dermed fastsætte veldefinerede rammer for håndhævelse af en given støjgrænse. Det ligger i støjens natur, at støjen under andre betingelser kan være anderledes end under de fastsatte kontrolbetingelser. Men de kontrolbetingelser, der fastsættes, skal i så høj grad som muligt afspejle de forhold, som naboerne oftest oplever.

En fastsat støjgrænse skal således ikke ses som en sikring af, at støjen ikke under nogen omstændigheder kan overstige grænseværdien den mindste smule, men som en forsikring for, der generelt sikrer en begrænsning af generne.

For vindmøller er der fastsat støjgrænser for vindhastigheder omkring 6 og 8 m/s. Det generelle billede for moderne vindmøller er, at støjen, herunder også den lavfrekvente støj, øges i takt med stigende vindhastighed, indtil vindmøllen opnår sin angivne effekt. Herefter øges støjen ikke væsentligt, selv om vindhastigheden stiger yderligere. De største vindmøller, der i dag opstilles, er således tæt på deres angivne effekt ved ca. 8 m/s, og derfor er støjen ved andre vindhastigheder erfaringsmæssigt ikke meget højere end ved 8 m/s.

Jeg er bekendt med, at der er naboer til vindmøller, der selv har gennemført støjmålinger i deres hjem. De måletekniske vanskeligheder, der er forbundet med at måle indendørs lavfrekvent støj, betyder imidlertid, at egne udførte målinger vil være forbundet med meget stor usikkerhed. Det er kendetegnende for vindmøller,

at de er i drift og støjer, når det blæser. Målingerne kan derfor ofte blive påvirket af baggrundsstøj, som blæsten forårsager. Det er heller ikke ualmindeligt, at eksempelvis trafikstøj kan give anledning til et indendørs niveau af lavfrekvent støj, der er højere end 20 dB. Derfor er reglerne udformet sådan, at kontrol af støjen fra vindmøller gennemføres ved at måle støjen tæt på møllen, hvor møllestøjen er kraftigere end i naboafstande, og hvor baggrundsstøjen derfor forstyrrer mindre.

Hvis man alene foretager en måling af den samlede støj, dvs. vindmøllestøj plus baggrundsstøj, kan man ikke være sikker på, hvor meget støj der faktisk kommer fra vindmøllen, og målingen kan derfor ikke benyttes til at dokumentere det støjniveau, som vindmøllen forårsager.

Esben Lunde Larsen

/

Claus Torp